

Sygn. akt V U 47/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Danuta Szykut

Protokolant: st.sekr.sądowy Katarzyna Zadrozna

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2013 r. w Słupsku na rozprawie

sprawy z odwołania **M. S.**

od decyzji z dnia 10/12/2012 r. znak: I (...)

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.**

o rentę

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Ubezpieczony M. S. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 10 grudnia 2012 r. znak I (...), wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy także na dalszy okres tj. od 01.07.2012r. do nadal. Ubezpieczony argumentował, iż jego stan zdrowia nie uległ zmianie, nie poprawił się zaś z uwagi na wniesioną przez organ rentowy apelację nie wiedział na jaki okres zostanie mu przyznane prawo do renty.

Pozwany organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, iż zaskarżoną decyzją wykonał prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 20.04.2011r. sygn. akt VU 614/10 przyznający ubezpieczonemu prawo do renty na okres dwóch lat od 1 lipca 2010r. do 30 czerwca 2012r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony M. S. ur. (...)(lat 55) złożył w dniu 14.04.2010 r. wniosek o ponowne przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją z dnia 09.06.2010 r., w oparciu o opinię komisji Lekarskiej ZUS, odmówił prawa do renty, gdyż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji. Wyrokiem z dnia 20.04.2011 r. sygn. akt VU 614/10 Sąd Okręgowy w Słupsku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu M. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres dwóch lat począwszy od dnia 01.07.2010 r., o czym orzekł w punkcie pierwszym oraz stwierdził odpowiedzialność organu rentowego, o czym orzekł w punkcie drugim. Na skutek apelacji pozwanego organu rentowego Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 9 października 2012r. sygn. akt III AUa 934/11 zmienił zaskarżony wyrok w punkcie II ustalając, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji i oddalił apelację w pozostałej części.

/dowód: akta rentowe ZUS: wniosek k. 269, decyzja z 09.06.2010 r. k.293, odwołanie z 23.06.2010 r. k.297, wyrok SO z 20.04.2011 r. k. 314, wyrok SA z 09.10.2012r. k. 320/

Do organu rentowego prawomocny wyrok SA w Gdańsku wpłynął w dniu 14.11.2012r. zaś akta rentowe prowadzone dla ubezpieczonego, o które zwrócił się organ rentowy do Sądu Apelacyjnego w celu wydania decyzji wykonującej wyrok, wpłynęły do organu rentowego w dniu 07.12.2012r.

Zaskarżoną decyzją z dnia 10.12.2012 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.07.2010 r. do dnia 30.06.2012 r. wypłacając świadczenie za ten okres, po potrąceniu pobranego zasiłku dla bezrobotnych i stałego zasiłku z MOPS.

/dowód: akta rentowe ZUS: wyrok SA k. 320, pismo SA w Gdańsku z 05.12.2012r. k. 332, zaskarżona decyzja z dnia 10.12.2012 r. k.352-354/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego M. S. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c. zarówno sąd rozpoznający przedmiotową, jak i inne sądy, organy państwowe i organy administracji publicznej oraz strony niniejszego procesu są związani prawomocnym orzeczeniem sądu, które zapadło w sprawie sygn. akt VU 614/10 Sądu Okręgowego w Słupsku po zmianie dokonanej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku.

Prawomocnemu wyrokowi sądu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych sąd nie nadaje klauzuli wykonalności, gdyż orzeczenia te nie stanowią tytułu egzekucyjnego w rozumieniu art. 777 k.p.c. i nie podlegają przymusowemu wykonaniu w drodze egzekucji. Prawomocne orzeczenie sądu przesyłane jest do organu rentowego w celu jego wykonania.

Stosownie do treści art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Tekst jednolity: Dz. U. 2009 r. Nr 153 poz. 1227 ze zm.), dalej jako: ustawa o emeryturach i rentach z FUS, organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji. Natomiast art. 118 ust. 1a cytowanej ustawy stanowi, że za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uznaje się dzień wpływu prawomocnego orzeczenia tylko w sytuacji, gdy za nieustalenie tych okoliczności nie ponosi odpowiedzialności organ rentowy. W okolicznościach niniejszej sprawy wskazać należy, iż w oparciu o prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 20.04.2011 r. i Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 09.10.2012 r., organ rentowy wydał w dniu 10.12.2012 r. decyzję o przyznaniu ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.07.2010 r. do 30.06.2012 r. (zgodnie z sentencją wyroku). Decyzja wykonująca prawomocny wyrok została wydana w ustawowym terminie 30 dni licząc od dnia wpływu do organu rentowego prawomocnego orzeczenia (wpłynęło 14.11.2012r.), a zatem organ rentowy zachował 30 dniowy termin na wydanie decyzji. Wypłata renty nastąpiła bez odsetek należnych za poszczególne miesięczne świadczenia rentowe, gdyż Sąd Apelacyjny w Gdańsku nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieprzyznanie prawa do świadczenia rentowego.

Z powyższego wynika, iż organ rentowy prawidłowo wykonał prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Słupsku. Decyzja wykonująca prawomocny wyrok została wydana z urzędu. Sąd w niniejszym procesie nie mógł orzekać o prawie do renty za okres od lipca 2012r. do nadal, gdyż nie było to przedmiotem rozpoznania i przedmiotem orzekania przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji wykonującej prawomocny wyrok.

Zgodnie z art. 102 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS prawo do świadczenia uzależnione od okresowej niezdolności do pracy ustaje z upływem okresu, na jaki to świadczenie przyznano. Ubezpieczony, w wyniku prawomocnej zmiany decyzji organu rentowego z dnia 09.06.2010r., miał przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 30.06.2012 r. Z upływem tej daty ubezpieczony aby nabyć ponownie prawo do renty winien był złożyć wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty. Ubezpieczony nie złożył wniosku do organu rentowego, a wniósł odwołanie od decyzji z dnia 10.12.2012 r. do Sądu żądając przyznania prawa do renty na okres dłuższy niż wskazany w prawomocnym wyroku. Sąd zważył, iż w oparciu o obowiązujące przepisy,

kontroli sądu podlega jedynie prawidłowość konkretnej decyzji organu rentowego- **zakres tej kontroli jest więc zdeterminowany treścią decyzji**. Sąd ubezpieczeń społecznych rozpoznający odwołanie od decyzji organu rentowego nie może nadawać jej treści, której - ze względu na kompetencje określone w przepisach prawa materialnego lub normach proceduralno-formalnych - nie mógł jej nadać organ rentowy, jak w niniejszej sprawie. Organ rentowy związany prawomocnym wyrokiem sądu nadał treść decyzji zgodną z sentencją prawomocnego wyroku. Tym samym uznać należy, iż Sąd w niniejszym postępowaniu wydając orzeczenie według reguł określonych w art. 477¹⁴ § 1 i 2 k.p.c. nie może wykroczyć poza przedmiot postępowania wyznaczonego w pierwszym rzędzie przez przedmiot zaskarżonej decyzji a następnie przez zakres odwołania od niej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 września 2010 r. III UK 15/2010 LexPolonica nr 3028492). W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (art. 477⁹k.p.c., art. 477¹⁴k.p.c. - tak orzeczono w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2010 r. II UZ 49/2009). W wyroku z dnia 23 kwietnia 2010 r. II UK 309/2009 (LexPolonica nr 3035740) Sąd Najwyższy przypomniał, że zgodnie z systemem orzekania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, w postępowaniu wywołanym odwołaniem do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych sąd rozstrzyga o prawidłowości zaskarżonej decyzji w granicach jej treści i przedmiotu. Granice rozpoznania w niniejszej sprawie wyznacza zatem treść i przedmiot zaskarżonej decyzji z dnia 10.12.2012 r., a Sąd nie jest uprawniony do wykroczenia poza te granice. Odwołanie wnioskodawcy, które zainicjowało postępowanie sądowe odnosiło się do decyzji wydanej w oparciu o prawomocne orzeczenie sądu przyznające mu prawo do renty do dnia 30.06.2012 r. Tym samym w świetle powyższych rozważań wskazać należy, iż Sąd nie mógł nadać decyzji treści, innej niż treść nadana przez organ rentowy i orzec o prawie do renty ponad datę wskazaną w zaskarżonej decyzji.

Ubezpieczony miał prawo złożyć zgodnie z dyspozycją art. 116 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wniosek o ponowne przyznanie prawa do renty, jeżeli uważał, iż spełnia warunki do jej uzyskania. Wniosek o rentę na dalszy okres, jak wynika ze złożonego oświadczenia na rozprawie w dniu 01.03.2013r., ubezpieczony złożył dopiero po otrzymaniu decyzji wykonującej prawomocny wyrok, czyli decyzji zaskarżonej w niniejszym procesie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Słupsku na mocy art. 477¹⁴ § 1k.p.c. oddalił odwołanie, o czym orzeczono w sentencji wyroku.